

Повніше задовольняти вимоги споживачів

В ДИРЕКТИВАХ XX з'їзду КПРС накреслена величезна програма дальшого могутнього розвитку всіх галузей народного господарства, піднесення матеріального і культурного рівня життя трудящих нашої країни. Рішення з'їзду пройняті піклуванням про повніше задоволення матеріальних і культурних потреб радянських людей, про забезпечення їх всіма необхідними товарами широкого вжитку і продуктами харчування.

Керуючись рішеннями XX з'їзду, ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР в березні цього року прийняли постанову «Про заходи по поліпшенню роботи підприємств громадського харчування». В постанові відзначені недоліки, які мають місце в роботі підприємств громадського харчування і торговельних організацій, та вказані шляхи їх подолання з метою підвищення культури обслуговування покупців, повнішого задоволення запитів населення на товари першої необхідності, на продукти харчування.

Як же становище спостерігається на підприємствах громадського харчування та в торговельних точках нашого університету?

В порівнянні з минулим у цьому році дещо покращилася робота університетських їдалень, буфетів і магазинів. З 15-го грудня минулого року їдальня № 367 (завідуючий т. Брагінський) перейшла на самообслуговування. Запровадження цього прогресивного методу дало можливість в два-два з половиною рази скоротити час обслуговування споживачів, набагато збільшувати пропускну спроможність їдальні.

Ідучи назустріч побажанням споживачів, колектив їдальні № 367 своєчасно організував продаж талонів і відпуск диференційованих обідів — комплексних, загальних та абонементів. В їдальні відведено два столи для холодних страв з буфету. Намічається виділити два столи для пристарілих громадян та інвалідів, яких обслуговуватимуть офіціантки.

Завдяки проявленій ініціативі з боку громадських організацій університету в цьому учбовому році відкрито буфет в студентському гуртожитку по проспекту Леніна, 20. Взагалі в цьому році збільшився асортимент продовольчих товарів в магазинах та буфетах університету.

Поряд з цим слід відзначити, що торговельні організації міста ще мало йдуть назустріч побажанням студентів університету, не завжди задовольняють їх вимоги. Досить сказати, що до цього часу не відкрито торговельної точки в гуртожитку на Толкачівці, хоч в цьому є велика потреба. Справедливі нарікання з боку студентів викликають і деякі працівники їдалень, буфетів, крамниць, які інколи не тільки ігнорують вимоги споживачів, але й вдаються до злочинів.

Громадські контролери, виділені профкомом і місцевкомом, неодноразово відзначали незадовільну роботу окремих буфетниць, завідувачих магазинами, працівників їдалень, сигналізували про виявлені обрахунки, недоважки, крадіжки продуктів, але заходів проти цього відповідальні керівники не вжили.

Працівники буфетів і їдалень ще недостатньо піклуються про розширення асортименту холодних закусок і страв. В буфетах і

їдальнях рідко буває в достатку молочних і рибних продуктів, масла, дешевої ковбаси. Тільки неповоротливістю, ігноруванням запитів колективу університету з боку завідувачів їдальнями і буфетниць може пояснитися той факт, що молоко і кефір в продаж поступає тільки через день-два і то в обмеженій кількості. А про молочні страви в їдальнях нічого і говорити — як правило їх немає.

В їдальні № 367 є всі можливості для виготовлення смачних блюд найрізноманітнішого асортименту. Підприємство оснащене в достатній кількості новим високопродуктивним устаткуванням, майже всі виробничі процеси тут механізовані. В розпорядженні працівників їдальні є механічні картоплечистка, м'ясорубка, посудомийний конвеєр, універсальний прилад для різання овочів, електрожаровня, електрична й газова плити. Штат кухарів укомплектований спеціалістами. Продукції їдальні доставляються ті ж, що й їдальні № 309. І незважаючи на все це, споживачі нарікають на погану якість і однотипність страв, які тут виготовляються. Отже ясно, що працівники цієї їдальні ігнорують запити споживачів.

Значним гальмом у справі поліпшення роботи підприємств громадського харчування є те, що ще й зараз не налагоджений діловий взаємозв'язок між керівниками їдалень і господарською частиною університету. Завідувачі їдальнями справедливо вимагають обладнання овочесховищ, але т. Якубович не подає допомоги їм у цій важливій справі. Так, виділене приміщення під овочесховище в їдальні № 367 не використовується через відсутність стелажів. Потребує ремонту овочесховище їдальні № 309.

Торговельні працівники не відчують всієї відповідальності, яка покладена на них в справі культурного обслуговування споживачів. Часто вони не дотримуються правил гігієни і санітарії. Нерідко доводиться спостерігати, як буфетниці руками беруть рибу, м'ясо та інші продукти. Деякі з завідувачих магазинами і буфетниць зловживають своїм службовим становищем, порушують розпорядок дня, або зовсім його не дотримуються. Це в першу чергу стосується буфетниці т. Павлової (проспект Леніна, 20).

Ганебним фактом є й те, що до цих пір прилавки крамниць заповнюються спиртними напоями. Громадські університету ще раз вказує на неприпустимість подібного явища керівникам Держинського райторгвідділу.

Завдання полягає в тому, щоб, спираючись на громадський контроль, усунути в найближчий час наявні недоліки в роботі підприємств громадського харчування, розширити в торговельних точках та їдальнях асортимент товарів, запровадити, де це можливо, самообслуговування, продаж абонементів, комплексних блюд, відпускання обідів додому. Обов'язок працівників прилавку та їдалень — на основі удосконалення виробничих процесів, запровадження передових методів роботи неухильно піднімати культуру обслуговування, якомога повніше задовольняти запити наших споживачів — студентів, викладачів, робітників і службовців.

Сталінські КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордену Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

Дев'ять годин ранку. Читальний зал ЦНБ починають заповнювати студенти. Одними з перших приходять в зал п'ятикурсники філологічного факультету В. Гребенюк, В. Сіренко, В. Стрілець. Вони працюють над дипломними роботами. Темі їх дипломних робіт різні. В. Сіренко вибрав темою свого диплому говірку рідного села на Харківщині, В. Гребенюк працює над мовою творів К. Федіна, а В. Стрілець — над мовою і стилем памфлетів Я. Галана.

На фото: (зліва направо) В. Гребенюк, В. Сіренко, В. Стрілець за роботою.

Зобов'язання

ВИКОНАНО

Напередодні XX з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу працівники університетського видавництва зобов'язувались працювати ще краще, перевиконувати виробничі плани, випускати тільки високоякісну продукцію. Про це розповідали тоді на сторінках газети директор видавництва т. Яременко, директор друкарні т. Рогов.

Тепер, коли підведені підсумки роботи за I-й квартал 1956 року, можна з задоволенням відзначити — зобов'язання виконані з честю. Квартальний план випуску продукції видавництвом виконаний на 118,4%. 41,2 тисячі карбованців — така цифра одержаного за перший квартал прибутку.

І. МОРОЗ.

В ГУРТКАХ ПО ВИВЧЕННЮ МАТЕРІАЛІВ XX З'ЇЗДУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Вже кілька тижнів працівники центрального апарату вивчають історичні рішення та матеріали XX з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Вони з великою увагою, з виключним інтересом відвідують заняття гуртків, приймають активну участь в обговоренні матеріалів, що вивчаються.

Вивчення матеріалів XX з'їзду КПРС проводиться в двох гуртках, які відвідують понад 40 працівників центрального апарату. Керують роботою гуртків аспірантка кафедри марксизму-ленінізму А. Ф. Руденко та викладач кафедри філософії Ю. М. Попов.

Учасники гуртків старанно готуються до кожного заняття. Особливо ґрунтовні відповіді дають тт. Жукова, Домбровська, Осипова, Костюк, Король, Камішан, Тагай. В обох гуртках вже пройдено розділи «Міжнародне становище Радянського Союзу» та теми «Промисловість» і «Транспорт» з розділу «Внутрішнє становище Радянського Союзу».

Зараз в гуртках продовжується вивчення звітної доповіді ЦК КПРС XX з'їзду партії.

К. ФЕДОРОВСЬКА,
культорг профбюро центрального апарату.

Наші гості

На всіх факультетах університету проходять секційні засідання підсумкової студентської наукової конференції. В них приймають участь не тільки наші студенти, а й численні гості з інших університетів країни, які приїхали за запрошенням наших студентів з науковими доповідями та повідомленнями.

Великий інтерес викликали на фізико-математичному факультеті доповіді студентів-математиків Кондратьєва та Журавльова з Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова. Тов. Журавльов не тільки виступив з доповіддю, а й прочитав цікаву лекцію «Про програмування на швидкодіючій електронній машині».

З Львова приїхали студенти-історики Ісаєвич і Плісюк. Особливо багато гостей у наших географів. До них приїхали представники Казанського, Ленінградського та Одеського університетів.

В гості до студентів-гуртківців нашого університету приїхали студенти Ростовського-на-Дону державного університету ім. В. М. Молотова хімік Суріна, фізик Чернявська та історик Трегубов. Він прочитав свою доповідь «До свід КПРС в кооперуванні сільського господарства Китайської Народної Республіки».

Доповіді гостей викликають у наших студентів великий інтерес. С. ГРИГОРЕНКО.

УЧАСТЬ ПРИЙНЯТИ ЗМОЖЕ КОЖНИЙ

Відбулось засідання низової Ради ДСТ «Буревісник», на якому було обговорено план проведення університетського туру Всесоюзного масового шахового турніру, присвяченого Спартакіаді народів СРСР. В змаганнях, що незабаром почнуться, може прийняти участь кожен студент. Бажаючи повинні записатись у фізоргів груп.

До 86-річчя з дня народження В. І. Леніна

Громадські університету готується відзначити 86-ті роковини з дня народження Володимира Ілліча Леніна. На всіх факультетах, серед студентів, викладачів і працівників університету почалась підготовка до цієї знаменної дати. На факультетах пройдуть урочисті вечори, присвячені 86-й річниці з дня народження В. І. Леніна, будуть прочитані лекції і доповіді про життя і діяльність великого вождя, відбудуться тематичні концерти. Будуть випущені також спеціальні номери стінних газет.

Великих успіхів вам, товариші!

Новий загін молодих спеціалістів з гордістю понесе незабаром в школи, на заводи, в науково-дослідні заклади країни звання випускника орденоносного Харківського університету. Серед них будуть і сьогоднішні п'ятикурсники-математики.

Здається, ще так недавно здавали вступні іспити, хвилювались перед першим університетським заліком... але Марії Кузнецовій згадувати зараз ніколи. Державна комісія питає про її згоду іхати працювати викладачем в одну з шкіл Томської залізниці.

— Так, згодна, — говорить випускниця.

Так як же могло бути інакше? Прошло п'ять років напруженого навчання. Перед тобою — широка дорога творчих шукань, почесний і відповідальний шлях радянського вчителя. Всі свої знання

хоче передати Марія Кузнецова дітям, і справжні радянські люди, вихованню яких вона віддасть всі сили, будуть їй високою нагородою.

Працювати в школі м. Ромодана буде Ніна Сухіна, відмінника навчання І. Вербицького чекає Гаврилівська середня школа, Барвенківського району нашої області, працювати в школі Донської залізниці охоче згодився випускник Я. Щербина.

На Ворошиловградському паровозоремонтному заводі інженером буде працювати Людмила Печура.

Пройде зовсім небагато часу, і для сьогоднішніх студентів почнеться нове самостійне життя. Великих успіхів вам, товариші, на трудовому шляху.

ЗАКЛЮЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧАСНИКІВ ОГЛЯДУ САМОДІЯЛЬНОСТІ

В понеділок, 9 квітня, в Харківському театрі опери та балету були підведені підсумки університетського огляду художньої самодіяльності. Вечір відкрився офіційною частиною. Був оголошений наказ ректора університету академіка І. М. Буланкіна, в якому крацім організаторам — активістам самодіяльності та крацім виконавцям була винесена подяка. Були оголошені також результати проведеного огляду. Найкращу самодіяльність в університеті організував історичний факультет. Він зайняв перше місце. На другому місці біологи, третє — посів радіофізичний факультет.

Секретар Обласного комітету ЛКСМУ т. Клаєпач вручив крацім університетським організаторам художньої самодіяльності та студентам-виконавцям Почесні грамоти Обкому комсомолу. Грамотами нагороджено 29 студентів університету.

Після офіційної частини учасники вечора прослухали заключний концерт з краціх номерів міжфакультетського огляду самодіяльності.

Важка промисловість в шостій п'ятирічці

Історичні рішення ХХ з'їзду КПРС підвели підсумки великих успіхів нашої країни в розвитку продуктивних сил та накреслили грандіозну програму дальшого могутнього піднесення всіх галузей народного господарства. Досягнення радянського народу в розвитку економіки, культури, в неухильному піднесенні добробуту є свідченням корінних переваг соціалістичної системи перед капіталістичною, є результатом творчого труда багатомільйонних народних мас, мудрого керівництва Комуністичної партії.

В Директивах ХХ з'їзду партії підкреслені головні завдання шостого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР, які полягають в тому, щоб на основі переважного розвитку важкої промисловості, безперервного технічного прогресу і підвищення продуктивності праці забезпечити дальший могутній ріст всіх галузей народного господарства, здійснити круте піднесення сільськогосподарського виробництва і на цій базі добитися значного підвищення матеріального добробуту і культурного рівня радянського народу.

Курс на переважний розвиток важкої промисловості — основи соціалістичної економіки — є генеральною лінією Комуністичної партії в будівництві комунізму. Ця лінія перевірена всім досвідом соціалістичного будівництва в нашій країні і відіграє корінним життєвим інтересам радянського народу. Переважний ріст виробництва засобів виробництва є законом розширеного соціалістичного відтворення. Могутній розвиток важкої індустрії, як вказував В. І. Ленін, є матеріальною основою для переведення господарства країни на нову технічну базу, для піднесення продуктивності праці, найважливішої умови перемоги соціалістичного ладу.

Комуністична партія, виконуючи плани розвитку нашої країни, накреслила великим Ленінінм, упевнено вела радянський народ по шляху неперервного економічного піднесення на основі переважного розвитку важкої індустрії. Наша країна в результаті цієї політики КПРС стала могутньою індустріальною державою.

Нових величезних успіхів в розвитку промислового виробництва і, в першу чергу, в розвитку важкої індустрії досягав радянський народ в новій п'ятирічці. Директиви ХХ з'їзду КПРС передбачають ріст промислової продукції за п'ятирічку приблизно на 65%. При цьому виробництво засобів виробництва (група «А») виросте приблизно на 70%, а виробництво засобів споживання — приблизно на 60%.

Такий колосальний ріст промислової продукції за роки шостого п'ятиріччя означає, що в 1960 році в нашій країні буде вироблятися промислової продукції в три рази більше, ніж вироблялось її в 1950 році, і в 5,3 рази більше, ніж у довоєнному 1940 р. Виробництво засобів виробництва (група «А») в 1960 році виросте в порівнянні з 1950 р. в 3,3 рази, а в порівнянні з 1940 р. — у 6,6 рази.

В. І. Ленін указував, що в справі розвитку промисловості і перш за все виробництва засобів виробництва важливе значення має виробництво основних видів сировини і палива: чавуну, сталі, кольорових металів, вугілля, нафти та ін. Комуністична партія, виконуючи заповіді В. І. Леніна, в короткі строки досягла створення в нашій країні могутньої металургійної і паливної промисловості.

Директиви ХХ з'їзду партії як першочергові завдання ставлять дальший могутній розвиток чорної і кольорової металургії, нафтової, вугільної і хімічної промисловості, забезпечення випереджаючих

темтів будівництва електростанцій, швидкий ріст машинобудування.

Грандіозні завдання, поставлених ХХ з'їздом КПРС в справі збільшення виробництва металу і палива в країні, видно з таких даних:

Ріст виробництва основних видів металу і видобутку палива в СРСР (в млн. тонн)

	1913 р.	1940 р.	1950 р.	1955 р.	1960 р. (план)
Виробництво чавуну . . .	4,2	15	19,3	33	53
Виплавка сталі	4,2	18,3	27,2	45	68,3
Виробництво вугілля . . .	29	166	260,6	391	593
Виробництво нафти . . .	9	31	37,8	71	135

В 1960 р. — останньому році шостого п'ятиріччя — в нашій країні буде вироблено чавуну більше в порівнянні з 1913 роком в 12 з лишком разів, виплавлено сталі — в 16 разів більше, видобуток вугілля виросте в 20 з лишком разів, а кількість видобутої нафти перевищить рівень 1913 р. в 15 разів.

Характерно відзначити, що по виробництву важливих видів металу і палива наша країна переганяє головні капіталістичні країни не тільки по темпах приросту, але й по абсолютних розмірах його. Середньорічний приріст виробництва сталі за останні 26 років в СРСР склав 9%, в США — 2,4%, в Англії — 2,8%, у Франції — 1%. Виплавка чавуну в СРСР збільшилась за останні п'ять років на 14 млн. тонн, в США — на 10,6 млн. тонн, в трьох європейських країнах (Англії, Франції, Західній Німеччині) — на 13 млн. тонн. Виплавка сталі в СРСР за цей же час зросла майже на 18 млн. тонн, в США — на 17 млн. тонн, а в трьох європейських країнах — Англії, Франції, Західній Німеччині — на 16,7 млн. тонн. Щорічний ріст видобутку нафти в СРСР за останні десять років склав 14 процентів, а в США тільки 4%. Абсолютний приріст видобутку нафти за останні два роки в СРСР склав 18 млн. тонн, в США — 14 млн. тонн.

Значного розвитку в нашій країні за роки соціалістичного будівництва набула кольорова металургія. Якщо в царській Росії вироблялось всього 16 елементів, то зараз в СРСР кольорова металургія виробляє 63 з 101 елемента періодичної системи Менделєєва. Про неухильний ріст виробництва кольорових металів в нашій країні можна судити по таких даних: в 1955 р. в порівнянні з 1950 роком виробництво алюмінію виростало в 2,8 рази, міді — на 53%, свинцю — в 2,3 рази, цинку — в 2 рази, нікелю — на 37%. В шостій п'ятирічці середньорічний приріст виробництва кольорових металів набагато перевищить приріст виробництва їх в минулих п'ятирічках.

Розробляючи програму соціалістичного будівництва, будівництва комунізму, В. І. Ленін надавав важливе значення справі електрифікації всієї країни. Він писав, що тільки тоді, коли країна буде електрифікована, коли під промисловість, сільське господарство і транспорт буде підведена технічна база сучасної важкої промисловості, тільки тоді ми переможемо остаточно. Слова В. І. Леніна «Комунізм — це є радянська влада плюс електрифікація всієї країни» служать провідною зіркою генеральної лінії нашої партії. Значення електрифікації полягає в тому, що вона є важливим засобом, головним шляхом

зросту соціалістичного виробництва, піднесення продуктивності праці.

За роки Радянської влади наша країна значно збільшила виробництво електроенергії. Так, в 1955 році було вироблено 170 млрд. кіловат-годин електроенергії, проти 91 млрд. в 1950 р. і 48 млрд. — в 1940 р. Директивами ХХ з'їзду КПРС передбачений ріст виробництва електроенергії на 88%, а могутність електростанцій виросте в 2,2 рази при збільшенні валової продукції промисловості на 65%. В 1960 році в нашій країні буде вироблено 320 млрд. кіловат-годин електроенергії, що в 168 разів більше, ніж вироблялось її в 1913 р.

Видатним фактом шостого п'ятиріччя буде дальший розвиток застосування атомної енергії для вироблення електроенергії. Директивами ХХ з'їзду партії передбачено будівництво атомних електростанцій загальною потужністю в 2—2,5 млн. кіловат. Могутність тільки атомних електростанцій в півтора рази перевищить потужність всіх електростанцій, будівництво яких було передбачено по плану ГОЕЛРО. Велике значення в справі розвитку виробництва, підвищення продуктивності праці має виробництво і удосконалення машин.

Надаючи розвитку машинобудування важливого значення, Директиви ХХ з'їзду партії передбачають випереджуючий ріст продукції машинобудування і металобробки в порівнянні зі всією продукцією промисловості. При ріст валової продукції промисловості на 65%, виробництва засобів виробництва (група «А») на 70%, продукція машинобудування і металобробки зросте за п'ятирічку на 80% і перевищить рівень 1940 року у 8,5 рази. Випуск металорізальних станків за роки шостого п'ятиріччя збільшиться майже в два рази, виробництво багатопозиційних агрегатних станків — майже в 2,5 рази, автоматичних і полуавтоматичних ліній і обладнання для автоматичних цехів і заводів — приблизно в 5 разів.

Дальший розвиток важкої індустрії передбачають Директиви ХХ з'їзду партії і на Україні. Об'єм промислового виробництва збільшиться на Україні за п'ятирічку в 1,7 рази. В 1960 році на Україні буде добуватися 212 млн. тонн вугілля, буде вироблятися більше 25 млн. тонн чавуну і 20 млн. тонн прокату. Добування нафти, природного і попутного газу виросте майже в 3 рази, виробництво тракторів і мінеральних добрив збільшиться в два рази. Загальна кількість електроенергії виросте в 1,7 рази.

Грандіозні завдання, поставлені історичним ХХ з'їздом КПРС перед важкою індустрією, відкривають широкі перспективи розвитку всіх галузей народного господарства, добробуту і культури трудящих.

Історичні рішення ХХ з'їзду КПРС викликали нове піднесення трудового ентузіазму радянського народу, розвиток творчої ініціативи і енергії широких трудящих мас — будівників комуністичного суспільства. Робітники і колгоспники, працівники промисловості, сільського господарства, радянська інтелігенція, обговорюючи рішення партії, приймають нові підвищені зобов'язання по достроковому виконанню грандіозних завдань шостого п'ятирічного плану.

Б. ДАНИЛЕВИЧ,
кандидат економічних наук.

БІЛЬШЕ ІНІЦІАТИВИ, МОЛОДІЖНОГО ЗАПАЛУ

Скучно і одноманітно проходить комсомольське життя в деяких групах хімічного факультету. Зрідка скликаються збори, на яких комсомольці заслушують коротенький звіт для порядку або яку-небудь доповідь і поспішають розійтись. Добре, якщо 2—3 комсомольці виступлять з обговоренням доповіді, та й то після тривалих умовлянь членів бюро. В цьому і полягає в основному робота в комсомольських групах хімічного факультету.

Виникає питання, чому під час роботи на колгоспних полях і на будівництві університету комсомольська організація хіміфаку працювала по-бойовому, з воликом, а в повсякденному житті і роботі на факультеті втратила ініціативу і молодіжний запал?

Тому, що ми, комсомольці хімічного факультету, не відчуваємо себе членами дружного, сильного, спаяного колективу, який слідкує за твоїми ділами і який ти не маєш права підвести.

Ясно, що не створити його розмовами і обговореннями, а тим більше резолюціями зборів. Він створюється в упертій, спільній праці. Створенню його сприяє виховання почуття відповідальності за свій факультет, за свої поступки. Можна з упевненістю сказати, що наше комсомольське бюро мало задумується над цим.

Є на факультеті комсомольці, які чесно і добросовісно ставляться до дорученої справи, активну участь в громадському житті вважають невід'ємною частиною свого життя. Так, на першому курсі добре працює комсомольське бюро (комсорг груп Подражанська і Омеліна). Комсомольці-першорічники — активні учасники культурно-масових, спортивних і шефських міроприємств. На курсі організована своя самодіяльність, випускається «Бойовий листок», в якому систематично відображується життя курсу. Студент другого курсу Качанов добре справляється з обов'язками редактора факультетської газети «За радянську науку». Студент того ж курсу Кругляк допомагає багатьом будівникам нового корпусу університету вивчати хімію, подає допомогу робітникам у підготовці до вступу в університет.

На жаль, так працюють не всі. Університет готує нас до викладацької роботи, і знати життя школи, вникати в нього — адже це так цікаво і важливо. Але ко-

ли, наприклад, групі студентів третього курсу запропонували влаштувати хімічні гуртки в школах, вони відмовились від цієї корисної справи. Комсомольське бюро нічого не зробило для того, щоб пояснити важливість цінної ініціативи. Взагалі питання про громадські доручення комсомольців і про їх виконання не повинне сходити з повістки дня роботи комсомольських груп і бюро факультету.

Центр уваги комсомольського бюро повинен бути зосередженим на боротьбі за високу успішність, за трудову дисципліну. Питання про трудову дисципліну особливо важливе, бо від того, як будуть відвідуватися лекції і практичні заняття, залежатиме і рівень успішності. А на третьому і четвертому курсах нашого факультету успішність вимагає бажати набавити кращого. Для прикладу можна взяти хоч би такий факт, коли на четвертому курсі були присутніми тільки 36. А це не поодинокі випадки. Не дивно, що під час сесії на четвертому курсі виявилось 11 студентів, які одержали незадовільні оцінки.

І якщо третій курс здав сесію без посередніх оцінок, то це ще не значить, що в нього все добре з трудовою дисципліною. Зовсім недопустимі такі факти, коли на лекціях з органічної хімії, політехнології, хімічної технології систематично відсутня майже половина студентів.

Дивно, що комсомольське бюро хімічного факультету не звертає уваги на ці факти. І взагалі члени нашого бюро керуються принципом: «вона не працює, так чому я повинна працювати?» Треба подумати вже про те, що час суворого засудити або зовсім замінити таких комсомольських керівників. Пора підняти організаційну роботу, проявляти більше ініціативи, творчості і наполегливості. Тільки тоді комсомольська організація буде переборювати недоліки і буде достойним помічником партії в справі виховання молодих кадрів спеціалістів. Глибоше в роботу комсомольського бюро хімічного факультету слід вникати і комітету комсомолу. Треба допомогти хімікам оживити комсомольську роботу на факультеті.

І. ВОЗНЕСЕНЬКА.

Повсякденно контролювати виконання комсомольських доручень

В Статуті ВЛКСМ сказано, що комсомолець зобов'язаний активно приймати участь в роботі комсомольської організації, швидко і точно виконувати її завдання, доводячи всяку почату справу до кінця. Комсомольське доручення — це важливий і почесний обов'язок кожного члена ВЛКСМ.

Мені хочеться розповісти про те, як виконуються комсомольські доручення студентами другого курсу історичного факультету. Всього у нас на курсі 44 комсомольці. Майже всі вони приймають активну участь в роботі комсомольської організації, виконуючи постійні або тимчасові доручення. Добре справляються з своїми комсомольськими обов'язками комсорг курсу Г. Чефранова, члени комсомольського бюро О. Николаєва і А. Купріянова, член комсомольського бюро факультету В. Баріло, Р. Кутот, член профбюро факультету і багато інших. Комсомольців з другого курсу можна бачити на всіх ділянках роботи факультету. Вони приймають участь і в роботі редколегії стінгазети «Історик» (Валуєва і Кабачок), відвідують гуртки художньої самодіяльності (Єфремов, Бриль, Зав'ялова, Горожаніна).

Багато наших студентів ведуть корисну роботу і поза межами факультету. Добру справу роблять комсомольці В. Педан, А. Худаніна і М. Федченко, які працюють піонервожатими, проводячи з учнями підшефних шкіл велику і

цікаву роботу. Акуратно виконуються нашими студентами і тимчасові комсомольські доручення.

І все ж не завжди комсомольці приділяють достатню увагу тим завданням, які дає їм комсомольська організація. Причина цього і в тому, що комсомольці не завжди усвідомлюють потрібність тієї чи іншої справи, і в тому, що курсові бюро не завжди рахуються зі здібностями і нахилами кожного комсомольця. Ось чому, одержавши завдання, комсомолець нерідко ставиться до його виконання пасивно, намагається пошвидше з ним покінчити, не дбаючи про якість і результат виконаної роботи. Не дивно, що часто це так і проходить комсомольцям. Адже комсомольське бюро не контролює виконання доручень, не подає комсомольцям потрібної допомоги і результати виконаної роботи. А часто трапляється, що комсомольська група навіть не знає про доручення своїх товаришів, особливо коли вони виконуються поза межами курсу або і факультету.

Підвищити відповідальність комсомольців за виконання доручень організації, постійно контролювати їх виконання, подаючи при цьому одночасно і допомогу і не скоюючи творчої ініціативи комсомольців, — такі невідкладні завдання комсомольського бюро нашого курсу.

Л. КОЗУБ,
студентка ІІ курсу історичного факультету.

СПОРТИВНА ГАЗЕТА

Хорошу ініціативу виявила низова рада ДСТ «Буревісник» економічного факультету. Вона регулярно випускає стіную газету «Спортсмен».

Вже вийшло 2 номери спортивної стінгазети. Газета добре оформляється, вміщує цікаві матеріали. Центральне місце в газеті економістів займають матеріали «СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»

Стор. 2. 14 квітня 1956 р.

ли, присвячені підготовці радянських спортсменів і, зокрема, фізкультурників економічного факультету до Спартакіади народів СРСР. В газеті «Спортсмен» знаходять відображення також спортивні події університету і факультетів. Одна з статей останнього номера присвячена підготовці до спортивного свята університету, яке відбудеться в травні цього року.

«Спортсмен» користується вели-

ким успіхом серед студентів факультету. Проте газеті треба подбати про те, щоб надалі в ній вміщувалась більша кількість матеріалів, статей і інформацій. Зробити газету більш змістовною — найближче завдання низової ради ДСТ «Буревісник» економічного факультету.

І. МАЗУР,
студент ІІІ курсу економічного факультету.

Душа курсу

Мені пригадується 1953 р., коли я вперше переступив поріг університету, пригадуються товариші, з якими довелося разом складати вступні іспити на філологічний факультет. І вже тоді запам'яталась мені струнка, жит-

Слухачі залишилися задоволені

Идучи назустріч побажанням поліграфістів і книговидавців університету, партійна організація видавництва й друкарні разом з профбюро систематично влаштовують читання лекцій на різноманітну тематику. До читання лекцій залучаються члени Обласного товариства по розповсюдженню політичних і наукових знань, викладачі університету.

Великий інтерес серед робітників і службовців викликають лекції, в яких розповідається про роботу і рішення XX з'їзду КПРС. Останнім часом працівники друкарні й видавництва прослухали лекції про міжнародне становище Радянського Союзу.

Особливо змістовною була лекція «Про форми переходу різних країн до соціалізму», яку прочитала кандидат історичних наук викладач університету тов. Терещенко. Лекцію з інтересом прослухали коло 40 чоловік.

В. МАЗУР.

Дорога в життя

(Про героїв „Педагогічної поеми“)

Після опублікування «Педагогічної поеми» на адресу видавництва поспішали численні запитання: хто такий Макаренко? Чи живий він? Написав він про дійсні події чи все це — вимисел?

Тепер ми знаємо, що в книзі написано про справжні події. Радянський уряд високо оцінив заслуги Макаренка, результати його праці, яким, як сказав О. М. Горький, «ціни немає». В усіх кінцях країни працюють колишні вихованці Макаренка, несучи через все життя високі ідеали, яким учив їх друг і батько Антон Семенович.

Семен Калабалін (Карабанов), закінчивши робітфак, прийшов в колонію і рішуче сказав:

— Не можу без пацанів жити. Скільки ще хороших хлопців дуррака валяють на світі! Раз ви, Антон Семенович, в цьому ділі потрудились, так і мені можна.

Калабалін деякий час працював з А. С. Макаренком. Та ніколи не буде хорошим той командир, який не діє самостійно. Семен працював добре, але працював за спиною Макаренка, дітя на свій страх і ризик йому не доводилося. І Макаренко сказав, що йому пора виходити на самостійний шлях. Калабалін поїхав в Ленінградську область і взяв найважчий дитячий будинок в Березовій Полянці.

За півтора роки йому вдалося створити там прекрасний дитячий колектив. Про це розповідає письменниця Ф. Вігдорова в книзі «Дорога в життя». Потім Калабалін працював в Соколовським дитбудинку (Вінницька область), Барабінському — під Москвою. Під час війни він виконував відпо-

терадісна дівчина з великими теплими, широкими очима. Це була Наташа Шереметьєва.

Уже тоді запам'яталась мені її спокійність, впевненість в своїх знаннях. Разом з тим я вгадував у ній прекрасну товаришку. Адже коли мені треба було вяснити одне питання з географії, Наташа охоче прийшла мені на допомогу. А коли на екзаменах я одержував «відмінно», вона, здавалось, раділа моему успіху не менше від мене.

Незабаром всі студенти нашого курсу переконалися, що Наташа Шереметьєва — краща студентка і надійний товариш. На другому курсі співкурсники виявляють Наташі велике довіря і обирають її комсоргом курсу. Принциповість комсомолки, чуйність хорошої товаришки допомагають Наташі в роботі. Вона не вибаєча помилок нікому, завжди принципова і вимоглива до товаришів. Наприклад, Ліда Подоляк часто пропускала лекції. Недивлячись на те, що Лі-

Практика студентів четвертого курсу економічного факультету (група плановиків) проходила на машинобудівному заводі «Серп і молот». Проведення практики студентами на заводі розширило їх знання в галузі економіки. Студенти підкріпили свої теоретичні знання практичними навиками роботи на виробництві. Проведення виробничої практики на великому машинобудівному заводі дало можливість керівникам практики передати студентам як можна більше своїх знань, привити студентам-практикантам любов до роботи економіста-плановика.

Студенти-практиканти не тільки набули практичних навиків роботи, але й значно допомогли виробництву. Так, студентки Корнієнко і Кузнецова допомогли ліквідувати на заводі втрати робочого часу на дороблюванні дільниці автоматного цеху заводу. Студентка Медяник узагальнила передовий досвід робітника в складальному цеху № 1. В процесі проходження виробничої практики студенти значно допомогли заводу у справі підвищення продуктивності праці.

Після закінчення виробничої практики студенти не тільки скла-

да—Наташина подруга, це не заважило комсоргові по-діловому, по-комсомольському критикували недисциплінованість подруги. Юля Сапфірова довго хворіла, і їй треба було допомогти. Наташа перша на курсі підняла це питання, домоглася матеріальної підтримки студентці.

Завжди життєрадісна, енергійна, Наташа Шереметьєва — приклад великої працездатності. І працює вона з комсомольським вогником. Вона відмінно вчиться, веде велику громадську роботу (Наташа — член комсомольського бюро факультету).

Наш комсомольський вождик вміє не тільки добре і багато працювати, але й весело відпочити. Вона виступає на вечорах відпочинку, майстерно декламує сатиричні твори. А якщо на факультеті чи в університеті влаштовують ся обговорення книги, спектаклю чи кіно, Наташа Шереметьєва обов'язково прийме в ньому участь.

Надзвичайна простота, скромність, чуйність до товаришів, наполегливість в роботі дають підставу нашим комсомольцям називати Наташу Шереметьєву душею курсу.

І. РОНІН,

студент третього курсу філологічного факультету.

НАБУЛИ ДОСВІДУ І ДОПОМОГЛИ ЗАВОДУ

ли звіт у вигляді дослідницької роботи, тематику якої вони вибрали разом з керівниками практики в зв'язку з запитом заводу по певних питаннях виробництва, а й здали спеціальний екзамен на присвоєння кваліфікації. Екзамен показав, що студенти набули ґрунтовних знань і навичок самостійної роботи на виробництві. Всім студентам-практикантам присвоєна кваліфікація цехового економіста або економіста по праці.

Г. ЛОБАЙ,

студентка 4 курсу економічного факультету.

ПЕРВИННА ОРГАНІЗАЦІЯ ДТСААФ ПРАЦЮЄ НЕЗАДОВІЛЬНО

На фізико-математичному факультеті первинна організація ДТСААФ найбагаточисленніша в університеті. На чолі її стоїть комітет в складі 7 чоловік та його голова комуніст т. Мартинов. З часу обрання комітету пройшла більша половина учбового року. Проте комітет ДТСААФ фізмату погано займається дорученою йому справою. Тільки в лютому місяці під тиском комітету ДТСААФ університету було проведено перше засідання комітету разом з активом ДТСААФ фізмату. На цьому засіданні робота фізматівської організації була піддана гострій критиці. Гостро критикували і голову комітету тов. Мартинова, були намічені конкретні заходи по активізації роботи.

Але знову проходить два місяці, «а віз, як кажуть, і нині там». В комітеті ДТСААФ фізмату до цього часу навіть не розподілені обов'язки між членами.

Первинна організація ДТСААФ фізико-математичного факультету має конкретні завдання. Вона повинна підготувати ряд спеціалістів по радіозв'язку, парашутному спорту, стрілецькій справі і т. д. Підготовка їх повинна здійснюватися в гуртках і командах, приймати участь в роботі яких бажає багато студентів. Але комітет факультету і особисто т. Мартинов організацією роботи цих гуртків займаються мало.

Уже багато років в університеті говорять про створення матеріальної бази для роботи гуртків мотоциклістів і шоферів-любителів. Але і зараз матеріальна база відсутня, гуртки не працюють.

Студенти бажають оволодівати військовими знаннями, щоб стати достойними і вмілими захисниками своєї Батьківщини, і це бажання треба задовольняти.

Мало уваги уділяють роботі первинної організації ДТСААФ на фізматі парторганізації та декан факультету. Вони, очевидно, не знають, що облік членів ДТСААФ на фізматі запущений, збір членських внесків і залучення нових

ЛЕКЦІЯ

ПРО О. П. БОРОДИНА

Недавно в Ленінській аудиторії професор Е. С. Хотинський прочитав лекцію про великого російського композитора і хіміка О. П. Бородіна. Цікаво і змістовно змалював доповідач життєвий і творчий шлях Бородіна, показав, що його творчість і наукові відкриття обумовлені великою любов'ю до батьківщини, глибокою вірою в свій народ.

В. ЛОБАНОВ,

студент I курсу хімічного факультету.

літа йшов він куди-небудь блукати. Все його тягло на Далекий Схід. Після закінчення інституту він поїхав в Комсомольськ-на-Амури, де працює головним лікарем.

Калина Іванович пішов з колони трохи раніше переїзду колоністів в Кураж. Зараз Калина Іванович живе в Полтаві, пенсіонер.

Здається, ні про кого не говорив Макаренко стільки гріхих слів, як про виховання Ужикова. Він задається питанням: якщо на виробництво підсунуть таку потрібну сировину, робітник цього виробництва призве десятки комісій, притягне до цієї справи і НКВД і всякий контроль, в крайньому випадку звернеться в «Правду», а все-таки знайде винуватця. «Никто не заставляет делать паровозы, говорит Макаренко, из старых ведер или консервы из картофельной шелухи. А я должен сделать не паровоз и не консервы, а настоящего советского человека. Из чего? Из Аркадия Ужикова?» Прошло кілька років. Макаренко помер. Один з учасників похорону розповідає:

«Оголосили, що буде говорити вихованець Макаренка. Вийшла людина в військовій формі, з військовою виправкою, але зім'ятий стражданням, про яке він

членів в організацію йде незадовільно. Серед професорсько-викладацького складу, аспірантів та студентів п'ятого курсу також не проводиться ніякої оборонно-масової роботи. Не випускається стіна газета первинної організації ДТСААФ, а стінгазета факультету «Вектор» не приділяє цій діяльності громадської роботи ніякої уваги. На факультеті немає розкладу роботи оборонних гуртків.

Не подають фактично ніякої допомоги і не контролюють роботу комітету ДТСААФ і комсомольськє бюро факультету.

Студенти фізико-математичного факультету задають справедливе запитання: «Чому ж так погано працює первинна організація ДТСААФ, чим займаються її керівники?»

І. ПАРАКА, ст. викладач.

ЯК БУВ ЗІРВАНИЙ СПОРТИВНИЙ ВЕЧІР

Два факультети, історичний і хімічний, давно вже мріяли провести спортивний вечір, де можна було б поговорити про спортивні досягнення студентів, подивитись виступи кращих спортсменів, хороше відпочити. Зрештою бажання спортсменів пройшли всі офіційні інстанції: вечір був перш за все запланований, почалась підготовка. Скільки зусиль вимагала і домовленість про приміщення, і дозвіл на проведення такого вечора, і підготовка хорошої програми. Нарешті, все, здавалось, було в порядку.

Але вечір все ж зірвався. Підготовці до цього важливого спортивного міроприємства на хімічному факультеті, очевидно, не приділи належного значення. Комсомольське бюро, безперечно, знало, що в той же день, 1 квітня, в тім же приміщенні (Ленінська аудиторія і спортзал) збираються провести вечір відпочинку і студенти четвертого курсу хімічного факультету, які, до речі, також знали, що готується спортивний вечір історичного і хімічного факультетів. Проте хіміки-четверткурники не зважили на всі ці обставини і без всяких дозволів вирішили зайняти приміщення. Ось чому в результаті безтурботності комсомольських і спортивних керівників (відповідальні від хімфаку за проведення вечора тт. Шикарьова і Тищенко) хороше задумане і підготовлене міроприємство було зірване.

Нам здається, що треба більш серйозно ставитися до проведення спортивних міроприємств, готувати їх з повною відповідальністю. Тоді і спортивна робота на факультетах буде кращою, вищими будуть спортивні досягнення наших студентів.

Д. МОЗГОВИЙ,

Г. КРАСНОГОРЕЛКО,

студенти історичного факультету.

стримано і чесно говорив. Він почав своє слово так: рада командирів доручила йому, як старшому, сказати від її імені те, що хотіли б сказати вони всі. «Я втратив сьогодні батька. Ви зрозумієте, чому мені так важко говорити, якщо уявите, як важко втратити батька ще таким молодим. Йому було всього 51 рік. Моїм справжнім батьком був Антон Семенович. Антон Семенович ні разу в житті не хвалив мене, він завжди мене ляв, навіть в своїй книзі «Педагогічна поема» він мене тільки лає. Ви розумієте, як мені гірко про це говорити. Але саме через те, що він мене завжди ляв, я став тепер інженером...»

Ужиков віддав своє життя за Батьківщину на одному з фронтів Великої Вітчизняної війни. Справжнє прізвище його — Тубін.

Прошло багато років. Перечитуючи твори А. С. Макаренка, вдумуючись в долю його вихованців, хочеться віднести до нього слова Белінського: він був тим «художником, якого життя є кращий коментарій на його творіння, а творіння — краще оправдання його життя».

Ю. ЖАМОЙДО,

студент 5 курсу філологічного факультету.

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»

Стор. 3. 14 квітня 1956 р.

